

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Českých Budějovicích rozhodl samosoudcem JUDr. Hubertem Maxou v hlavním líčení konaném dne 15.3.2021 v Českých Budějovicích

takto:

Obviněná

████████████████████, narozená ██████████ v ██████████, profesionální řidička, trvale bytem ██████████, toho času ██████████ (adresa pro doručování ██████████),

je vinna, že

dne 10. 6. 2020 od přesně nezjištěné doby do 10.12 hodin v Českých Budějovicích, okres České Budějovice, po předchozím požití návykových látek, vědoma si svých povinností coby řidičky motorového vozidla, záměrně nerespektovala ustanovení § 5 odst. 2 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, když řídila autobus tov. zn. IRISBUS, RZ ██████████, na autobusové lince č. 11, kde byla posléze na zastávce MHD „Nové Hodějovice - točna“ kontrolována hlídkou Policie ČR, kdy se podrobila testu přístrojem Drugwipe 5S ke zjištění vlivu návykových látek, přičemž kontrolou byla zjištěna látka amfetamin/metamfetamin, přičemž z následného odběru krve provedeného v 11.25 hodin byla zjištěna v jejím krevním séru přítomnost metamfetaminu a amfetaminu, když koncentrace metamfetaminu činila **357 ng/ml**, což vylučovalo její schopnost bezpečně ovládat motorové vozidlo,

přičemž látka metamfetamin (pervitin) je uvedena v příloze 5 nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek jako psychotropní látka, když omamné a psychotropní látky jsou

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Jinderlová

podle zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách, ve znění pozdějších změn, návykovými látkami,

tedy

vykonávala ve stavu vylučujícím způsobilost, který si přivodila vlivem návykové látky, činnost, při které mohla ohrozit život nebo zdraví lidí nebo způsobit značnou škodu na majetku, a čin spáchala při výkonu zaměstnání, při kterém je vliv návykové látky zvláště nebezpečný, když řídila hromadný dopravní prostředek,

čímž spáchala

přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1, 2 písm. b) trestního zákoníku.

a odsuzuje se

za tento přečin podle § 274 odst. 2 trestního zákoníku **k trestu odnětí svobody v trvání 12 (dvanáct) měsíců.**

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon uloženého **trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 30 (třicet) měsíců.**

Podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku se obviněné ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všech druhů **na dobu 48 (čtyřicet osm) měsíců.**

Odůvodnění:

1. Dokazováním provedeným v hlavním líčení byl zjištěn skutkový stav popsáný ve výrokové části tohoto rozsudku.
2. Důkazním prostředkem v této věci stěžejním byly výpovědi jednak obviněné [REDAKCE], jednak svědků [REDAKCE] a podpraporčíka [REDAKCE]. Vedle toho soud přečetl znalecký posudek [REDAKCE] z oboru toxikologie, přičemž následně při odročeném hlavním líčení za účelem vyjasnění dalších rozhodných skutečností uvedeného znalce ještě vyslechl. Konečně byla soudem provedena celá řada důkazů listinných, jak budou tyto rekapitulovány níže.
3. **Obviněná** [REDAKCE] v hlavním líčení uvedla, že v současnosti zaměstnána není, je v pracovní neschopnosti. V Dopravním podniku města České Budějovice, a.s. jí pracovní poměr skončil uplynutím doby dne [REDAKCE]. Dopadne-li ovšem její trestní věc dobře, bude touto společností opětovně zaměstnána. Jako každý nováček měla pracovní smlouvu na 3 roky. Užívá léky na ředění krve a na rozšiřování cév. Před dvěma či třemi lety úspěšně prošla insolvenčí, je tedy bez dluhů, ale také bez majetku. Před nástupem do dopravního podniku byla na mateřské dovolené, přičemž ještě předtím pracovala jako obchodní zástupkyně a manažerka pro jednu pražskou společnost. Má jedinou dceru, jíž je povinna vyživovat. V minulosti již za trestný čin odsouzena byla, trest si odpykala a je poučena. V době insolvence, kdy byla pod psychickým tlakem, řídila pod vlivem návykové

látky, z toho se rovněž poučila. Drogy ani alkohol neužívá, z minulosti jednu takovou zkušenost má. Tehdy šlo o pervitin, aplikovala si jej jednorázově, slyšela, že jí to pomůže, ale opak byl pravdou. Zmíněných návykových látek se straní i kvůli své dceři.

Inkriminovaný den šla do práce, byť se necítila psychicky dobře. Nechtěla volat zaměstnavateli, že vůbec nepříjde, bylo jí to trapné. V průběhu pauzy na zastávce si nejprve zakouřila, následně si na toaletě ústy a nosem aplikovala pervitin, ježto na popud své kamarádky věřila, že jí to psychicky pozvedne. Pervitin byl v sáčku, ona jej „šnupla“ a zbytek vytřela do pusy prstem. V sáčku nic nezbylo. Pervitin začal účinkovat v podstatě ihned, což bylo dáno i tím, že obviněná drogy neužívá. Najednou se psychicky pozvedla, starosti zmizely, bylo jí dobře, byť jí na straně druhé tížilo, že pervitin požila a že měla zaměstnavateli v této souvislosti již předtím zavolat. Byla ve složité situaci, neboť se rozcházela s otcem své dcery, která nadto trpí ADHD a je psychiatricky léčena. Měla v plánu po aplikaci pervitinu volat na dispečink, necht' jí vystřídají s tím, že jí není dobře a že chce domů. Policie ji ovšem překvapila t'ukáním na dveře. Dispečink by vskutku volala, udělala hloupost, které lituje. Pervitin jí dala kamarádka [REDAKCE]. Té zavolala, že je ve stresu a že si chce promluvit. Neřekla jí ovšem, že chce, aby jí přivezla pervitin. Ona kamarádka se jí vlastně ozvala sama a pervitin jí na zastávce nabídla. Drogu si předaly o pauze předtím, která trvala 8 minut, aplikaci si tudíž obviněná naplánovala až na další přestávku. Dispečerovi chtěla volat až po aplikaci pervitinu, a to poté, co si zakouří. Neví, proč jej nezavolala ještě předtím, byla to hloupost. V případě, že řidič zavolá, že je mu špatně a že nemůže řídit, tak dispečink někoho pošle. Nesejde na tom, kdy se tak stane.

Po předestření údajů v evidenční kartě řidiče obviněná vypověděla, že v lednu 2019 jela z Třeboně, posléze ji zastavili v Českých Budějovicích. Neuvědomila si, že řídit nemůže, prostě si myslela opak. Při silniční kontrole v Českých Budějovicích odmítla testy na přítomnost alkoholu i drog, měla obavy, že se to negativně projeví v jiném jejím projednávaném případě. V onom prvním případě odmítla jet na odběr krve, neboť tehdy měla ve voze svoji dcerku. Neměla ji kam dát, policie jí žádnou alternativu nenabídla, naopak sám policista jí řekl, že je lepší test odmítnout. Trest zákazu činnosti jí uložen byl, ten vykonala a znovu absolvovala autoškolu. To se událo již v době, kdy byla zaměstnána u dopravního podniku, zaměstnavatel ovšem o zákazu činnosti nevěděl, ježto tehdy byla obviněná rok na neschopence. Byla-li by uschopněna dříve, tak by zaměstnavateli o zákazu činnosti řekla, to ovšem nebylo potřeba. Obviněná zdůraznila, že před jízdou žádné návykové látky nepožila, a to ani několik dní předem. Kontrolou byla překvapena, tedy mohla uvádět leccos. Je poučena, není hloupá, před jízdou si ničeho neaplikovala.

4. **Svědék** [REDAKCE] vypověděl, že kolem 7:30 onoho dne jel z točny v Nových Hodějovicích jako každý den do práce. Vystoupil na Poliklinice Sever, zhruba v 8:00. Následně zhruba v 11:00 jel z Polikliniky Sever zpět do Nových Hodějovic. Obě jízdy řídila obviněná a v průběhu obou jízd svědek zaznamenal, že se chová nepřírozeně, zvláštně. Její pohyby působily podivně, byly těkavé a tzv. vykroucené. Jakožto mladý člověk, který navíc dělá DJ, se často setkává s lidmi, kteří jsou uživateli omamných a psychotropních látek, protože s jejich projevy pod vlivem těchto látek je obeznámen. Má dokonce pár známých, kteří jsou závislí na pervitinu. Proto z chování obviněné usoudil, že zřejmě pod vlivem návykové látky bude. Při ranní jízdě seděl svědek vepředu, tudíž na obviněnou viděl. Kde seděl při zpáteční cestě, si už nevybavuje. Byl na konečné, když tam policie přijela, jak se tam obviněná chovala, to už si nevzpomíná. Hlídka policie přijela na místo tak do 10 minut. Tehdy pracoval na stavbě, šlo o přívýdělek, konkrétně se jednalo o vyklizení bytu. Za ony zhruba 4 hodiny udělal se svými spolupracovníky, co bylo potřeba, a jel nazpět.

5. **Svědék podpraporčík** [REDACTED] vypověděl, že onoho dne byli vysláni operačním důstojníkem na konečnou zastávku do Mladého nebo do Hodějovic. Od oznamovatele na místě zjistili, že obviněná měla být pod vlivem omamné látky, respektive že se tak měla chovat. Obžalovanou vyhledali, byla v oné „boudě“, následně jí provedli test. Ptali se jí, zda něčeho požila mezi tím, co přijela a než byla jimi vypátrána. Následně jela s kolegy na odběry krve. Když na konečnou přijeli, obviněná byla na toaletě. Jako policista pracuje již 8 let, přičemž s řidiči pod vlivem omamných a psychotropních látek se setkává často, jejich chování má odpozorované. Na obviněné bylo zjevné, že je pod vlivem nějaké omamné látky. Chovala se roztěkaně, chaoticky, odmítavě, pořad se ptala „proč“ a opakovala „já ne, já nic“. Když byla dotázána, zda něčeho požila, tak uvedla, že neměla nic. Následně u ní našli sáček s omamnou látkou, přičemž poté přiznala, že měla něco u kamaráda na nějaké „párty“ na zahradě. Poté, co test vyšel pozitivně, byla vyzvána k odběru biologického materiálu. Přes operačního důstojníka byl návazně vyrozuměn dispečink dopravního podniku.
6. **Znalec** [REDACTED] při hlavním líčení vypověděl, že účinky pervitinu se v organismu projeví se stejnou rychlostí jak při aplikaci šňupáním, tak při aplikaci nitrožilní, a to maximálně do 20 minut, naopak v případě aplikace polknutím je efekt pomalejší, účinek nastupuje až po více desítkách minut. Vývoj hladin metamfetaminu v krvi ovšem s nástupem účinků na organismus nekoreluje, je totiž rozdíl mezi krví v žíle na periférii a hladinou v mozku, která souvisí s efektem. V případě nitrožilní aplikace stoupá hladina metamfetaminu velmi rychle, což je zcela logické, naopak je-li pervitin šňupán, či polknut, jeho hladina v krvi stoupá pomaleji a svého maxima dosahuje tak za dvě hodiny po aplikaci. Otázka úrovně hladiny metamfetaminu v krvi závisí primárně na užitém množství, v zásadě se rozmezí pohybuje od 50 ng/ml do 1 000 ng/ml. Aplikováno na předmětnou věc lze připustit, že po jedné hodině po užití pervitinu obviněnou mohla hladina metamfetaminu v její krvi dosáhnout koncentrace oněch 357 ng/ml s tím, že maximální hladina by po dvou hodinách činila zhruba 700-800 ng/ml. Znalec dále uvedl, že střední hodnota eliminace metamfetaminu z krve se pohybuje mezi 5 až 15 hodinami, což znamená, že každých zhruba 10 hodin klesne hladina metamfetaminu na polovinu, jedná se o eliminační poločas, nikoliv o závislost lineární. Ona eliminace a její rychlost ovšem odvisí od individuálních okolností, zejména od konstituce jedince, od požitého množství, od způsobu aplikace, od čistoty drogy. Znalec podotknul, že je nepravděpodobné, aby byl metamfetamin v krvi identifikován po pěti dnech od jeho aplikace, leda by se jednalo o nějakého chronického uživatele, který požil extrémní dávku. Naproti tomu zmínil, že se nedá jednoduše odhadnout, jak rychle je dosaženo detekovatelných hladin metamfetaminu v krvi, je to vysoce individuální. Pokud se týče hladiny 357 ng/ml zjištěné v krvi obviněné, pak pokud by byla dávka pervitinu dostatečně vysoká a dostatečně toxická, může být uvedené hladiny dosaženo relativně krátce po onom šňupání, ovšem při nízké dávce se takové hladiny nemusí dosáhnout nikdy. Za předpokladu požití čistého pervitinu v běžné dávce do maximálně 0,5 g lze připustit, že zjištěná hladina mohla být dosažena hodinu po užití. Je-li pervitin šňupán, kombinuje se mechanismus vstřebání nosní dutinou s mechanismem vstřebání dutinou ústní. Který z mechanismů převažuje, je opět individuální. Taková situace by se musela vědecky nasimulovat s osobami, jimž by byly jednotlivé vzorky odebírány ve stejných časových bodech. Podstatné je, že nikdy není známa čistota požitého pervitinu a jeho množství, pokud se nejedná o řízený experiment. Zatímco výpočty stran vývoje hladin alkoholu v krvi se provádějí, u metamfetaminu je to složitější a maximálně by bylo možno v této souvislosti využít onen eliminační poločas a tím se dostat takřikajíc několik hodin nazpět. Ono časové rozmezí je přitom daleko širší, než je tomu u alkoholu. Znalec uzavřel, že verze obviněné je teoreticky přípustná.
7. Ze znaleckého posudku [REDACTED] č. 4493 ze dne 12.7.2020 na č.l. 27-30 spisu bylo zjištěno, že znalec analyzoval krev odebranou obviněné dne 10.6.2020 v 11:25 hodin.

- Učinil nález, dle něhož byla v krevním séru prokázána přítomnost metamfetaminu a amfetaminu v koncentraci 357 ng/ml. Při aplikaci analytického principu z nálezu dále plyne, že obviněná musela být pod negativním vlivem metamfetaminu i v době deliktu, a to v případě, že metamfetamin neužila v době mezi deliktem a odběrem biologického materiálu.
8. Ze záznamu o zahájení úkonů trestního řízení na č.l. 2 spisu a ze záznamu o sdělení podezření na č.l. 3 spisu bylo zjištěno, že 10.6.2020 byly na podkladě oznámení od [REDAKCE] zahájeny úkony trestního řízení pro podezření ze spáchání přečinu dle § 274 odst. 1 trestního zákoníku, jehož se měla dopustit [REDAKCE], narozená [REDAKCE].
 9. Z fotografie na č.l. 11 spisu bylo zjištěno, že test Drugwipe 5S vyšel pozitivně na přítomnost amfetaminu/metamfetaminu v těle obviněné.
 10. Z potvrzení o zadržení řidičského průkazu na č.l. 12 spisu se podává, že obviněná byla dne 10.6.2020 zadržena Policií ČR řidičský průkaz č. [REDAKCE].
 11. Z protokolu o lékařském a toxikologickém vyšetření na č.l. 24 spisu bylo objasněno, že dne 10.6.2020 v 11:25 hodin byla obviněná [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] odebrána v českobudějovické nemocnici krev. Dle vyjádření lékaře obviněná jeví známky ovlivnění návykovou látkou.
 12. V opise z evidence přestupků na č.l. 44 spisu není obsažen žádný záznam.
 13. Z výpisu z evidenční karty obviněné jakožto řidiče na č.l. 45-46 spisu se podává, že obviněná má evidovány celkem tři zákazy řízení motorových vozidel, a to zákaz od 10.4.2019 do 10.4.2020, dále zákaz od 16.5.2019 do 16.11.2019 a konečně zákaz od 11.3.2020 do 11.3.2020. Obviněná má v evidenční kartě evidováno celkem 10 záznamů o přestupcích spáchaných v silničním provozu. Dne 28.3.2019 porušila ustanovení § 6 odst. 7 písm. a) a § 6 odst. 8 zákona č. 361/2000 Sb., za což jí byla uložena pokuta ve výši 5 000 Kč a dále zákaz činnosti na dobu 6 měsíců. Dne 1.3.2019 porušila ustanovení § 5 odst. 1 písm. g) a § 6 odst. 7 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., za což jí byla uložena pokuta ve výši 26 000 Kč a dále trest zákazu činnosti ve výměře 12 měsíců. Dne 27.1.2019 porušila ustanovení § 5 odst. 1 písm. g) a § 6 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., téhož dne jí byl odebrán řidičský průkaz č. [REDAKCE] a následně jí byla uložena sankce ve formě pokuty v částce 25 000 Kč a trest zákazu činnosti ve výměře 12 měsíců. Tento zákaz byl ukončen dne 11.3.2020, přičemž dne 18.5.2020 jí byl odebraný řidičský průkaz navrácen. Tytéž údaje byly zjištěny rovněž z výpisu z registru řidičů na č.l. 59-61 spisu.
 14. Ze zprávy o pověsti od Městského úřadu Lišov na č.l. 48 bylo zjištěno, že v roce 2017 byla obviněná vedena jako podezřelá pro závažné porušení povinnosti pečovat o nezletilou dceru [REDAKCE] tím, že ji opakovaně nechávala ve společném bytě bez dozoru a nejméně ve třech případech ji nevyzvedla z MŠ Lišov. Věc byla postoupena KÚ České Budějovice jakožto orgánu věcně příslušnému. Přestupková věc z roku 2010 týkající se podezření ze spáchání podvodu obviněnou byla odložena, neboť k závažnému jednání došlo pro omyl vzniklý nepozorností obviněné.
 15. Z pracovního hodnocení obviněné na č.l. 50 spisu bylo zjištěno, že obviněná je u Dopravního podniku města České Budějovice, a.s., zaměstnána od [REDAKCE], přičemž se jedná o pracovní poměr na dobu určitou, a to do [REDAKCE]. Pracovní morálka a pracovní výkon jsou na odpovídající úrovni, obviněná přijímá práci navíc, pokud jí v tom nebrání vážné důvody. Stanovené pracovní postupy a bezpečnostní předpisy dodržuje a příkazy nadřízených plní disciplinovaně.
 16. Z výpisu z katastru nemovitostí na č.l. 51 spisu plyne, že obviněná není vlastníkem nemovité věci.

17. Z výpisu z centrální evidence exekucí na č.l. 52–53 spisu bylo zjištěno, že obviněná jakožto povinná vystupuje celkem ve třech exekucích pro bagatelní pohledávky.
18. Z výpisu z registru vozidel na č.l. 62-63 spisu bylo zjištěno, že obviněná aktuálně provozuje osobní automobil značky Seat Toledo RZ [REDACTED].
19. Z protokolu o dopravě osoby do zdravotnického zařízení na č.l. 73 spisu bylo zjištěno, že převoz obviněné do českobudějovické nemocnice dne 10.6.2020 trval od 11:05 do 11:10.
20. Z aktuálního opisu z rejstříku trestů na č.l. 67 spisu bylo zjištěno, že obviněná byla trestním příkazem zdejšího soudu ze dne [REDACTED], sp.zn. [REDACTED] odsouzena za spáchání přečinů krádeže dle § 205 odst. 1 písm. a) a neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku dle § 234 odst. 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody ve výměře 5 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu 12 měsíců, přičemž dne 23.5.2018 se obviněná osvědčila. Tyto údaje pak korespondují též s výpisem z centrální evidence stíhaných osob na č.l. 68-69.
21. Z přehledu jízdy na č.l. 61-66 spisu bylo zjištěno, že inkriminovaný den se obviněná jakožto řidička trolejbusu neodchýlila od jízdního řádu.
22. Z důkazů provedených v hlavním líčení lze legitimně učinit následující závěry stran skutkového stavu věci. Je nepochybné, že obviněná dne 10.6.2020 od brzkých ranních hodin vykonávala jakožto zaměstnanec Dopravního podniku města České Budějovice, a.s. činnost řidičky autobusu linky č. 11. Rovněž tak bylo prokázáno, že dne 10.6.2020 v 10:12 hodin dorazila s autobusem na obratiště do Nových Hodějovic, kde měla plánovanou přestávku a kde byla následně kontrolována hlídkou Policie ČR, zda není pod vlivem alkoholu či jiných návykových látek. Jakmile autobus na obratišti odstavila, zakouřila si a zamířila na toaletu, kde ji vyrušila policejní hlídka. Konečně není sporu o tom, že v návaznosti na pozitivní orientační test na drogy obviněná dobrovolně absolvovala policejní transport do Nemocnice České Budějovice, kde jí byla v 11:25 odebrána krev, na podkladě jejíhož rozboru znalec [REDACTED]. [REDACTED] uzavřel, že hodnota metamfetaminu v krvi obviněné činila 357 ng/ml.
23. Obviněná nikterak své ovlivnění metamfetaminem nerozporovala, přispěchala ovšem s verzí, že si pervitin aplikovala nosem a ústy až poté, co ukončila jízdu autobusem na obratišti, kdy měla plánovanou přestávku, na podkladě čehož dovozovala, že v době, kdy vykonávala činnost řidičky prostředku městské hromadné dopravy, nebyla ovlivněna zmíněnou návykovou látkou, pročež nemohla naplnit skutkovou podstatu trestného činu ohrožení pod vlivem návykové látky dle § 274 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákoníku.
24. V opozici k obviněnou prezentované verzi stojí však výpověď svědka [REDACTED], který inkriminovaného dne absolvoval jakožto pasažér v autobuse řízeném obviněnou jednak trasu z Nových Hodějovic na Polikliniku Sever v čase zhruba od 7.30 do 8.00, jednak trasu nazpět z Polikliniky Sever do Nových Hodějovic v čase cca 11:00. V průběhu obou jízd měl možnost obviněnou jakožto řidičku pozorovat, přičemž v obou dvou případech mu její jednání přišlo vysoce nepřirozené a zvláštní. Její pohyby byly těkavé a tzv. vykroucené, z čehož seznal, že obviněná by mohla být pod vlivem návykové látky, přičemž obava z možného ohrožení života a zdraví lidí jej vedla k přivolání policejní hlídky. Svědek působí jakožto DJ a velmi často přichází do styku s osobami, které užívají návykové látky. Účinky návykových látek na lidský organismus jsou mu tudíž dobře známy.
25. Soud se při svém rozhodování přiklonil k výpovědi svědka [REDACTED] a zejména na jejím podkladě dospěl k závěru, že obviněná musela být pod vlivem návykové látky již v době, kdy řídila prostředek městské hromadné dopravy. Předně nutno zdůraznit, že u osoby [REDACTED] nebyla shledána žádná negativní motivace ve vztahu k osobě obviněné, nelze mít za to,

že by svědek chtěl obviněnou jakkoliv poškodit. Naopak je zcela opodstatněná jeho reakce, kdy v obavě z možného neštěstí přivolal policejní hlídku, aby záležitost s obviněnou řešila. Zachoval se tedy nanejvýš zodpovědně, přičemž jakkoliv samozřejmě není znalcem z oboru psychiatrie či toxikologie, nelze odestát, že projevy osob jsoucích pod vlivem návykových látek má „nakoukány“, neboť se jedná o mladého člověka, který jako DJ absolvuje „párty“ či oslavy, jejichž průvodním jevem rozličné návykové látky mnohdy jsou.

26. Verzi obviněné naopak soud shledal nejen nepravdivou, nýbrž také účelovou, a to z důvodů, které budou sneseny níže. Je sice faktem, že znalec z oboru toxikologie nevyloučil onu eventualitu, že k aplikaci pervitinu došlo v době mezi deliktem a odběrem biologického materiálu, nikterak ovšem na straně druhé nevyloučil ani to, že obviněná byla pod vlivem pervitinu již v době řízení autobusu. Situace tedy není postavena tak, že by znalec verzi obviněné bez dalšího potvrdil.
27. Výpověď obviněné nutno zasadit do kontextu s dalšími provedenými důkazy, kdy soud má na mysli nejen výpověď svědka [REDAKCE], ale též další skutečnosti plynoucí z dokazování provedeného v hlavním líčení. Na tomto místě soud zdůrazňuje, že obviněná byla dle záznamů v evidenční kartě řidičky dvakrát ve správním řízení sankcionována za přestupek spočívající v tom, že se odmítla podrobit na výzvu policisty testu, zda není ovlivněna jinou návykovou látkou než alkoholem, čímž naplnila skutkovou podstatu přestupku dle § 5 odst. 1 písm. g) zákona č. 361/2000 Sb. Jednalo se o skutek spáchaný dne 27.1.2019, který projednával Městský úřad v Třeboni, a dále o skutek spáchaný dne 1.3.2019 projednaný Magistrátem města České Budějovice. Obviněné byla v obou případech uložena citelná finanční sankce ve výši 25 000 Kč, respektive 26 000 Kč a dále trest zákazu činnosti ve výměře 12 měsíců. Po předstření těchto záznamů v hlavním líčení obviněná uvedla důvody, pro které se testu na návykové látky v těchto případech odmítla podrobit. Byť odmítnutí z důvodu obav z dalších možných přestupkových či trestněprávních důsledků působí legitimně, ono odvolání se na dceru ve voze či snad dokonce na doporučení samotného policisty, necht' je test odmítnut, je nejen nelegitimní, ale značně nedůvěryhodné. Konečně potřeba připomenout, že na osobu odmítnuvší orientační vyšetření na přítomnost návykové látky v organismu se v souladu s § 20 odst. 2 zákona č. 65/2017 Sb. hledí, jako by pod vlivem návykové látky byla, byť se současně nejedná o presumpci viny (k tomu viz BUŠTA, P., KNĚŽÍNEK, J. *Zákon o silničním provozu. Komentář*. Praha: Wolters Kluwer ČR, a.s., 2016; komentář k § 5). Proto jsou také „odmítavým“ řidičům v přestupkovém řízení ukládány citelné sankce, jak možno spatřovat i v evidenční kartě obviněné jakožto řidičky.
28. Vycházejí z právě popsaných skutečností možno mít důvodně za to, že obviněná nejenže zkušenosti s požíváním návykových látek z minulosti má, ale že pod vlivem návykových látek pravděpodobně řídila motorové vozidlo, v jednom případě pak dokonce vezouc svoji dceru. Soud nepresumuje její tehdejší vinu, odvolává se jen na výše zmíněnou zákonnou fikci dle § 20 odst. 2 zákona č. 65/2017 Sb. V této souvislosti dále nelze přehlédnout, že obviněná jak v přípravném řízení, tak v řízení před soudem opakovaně deklarovala, že návykové látky neužívá, že s nimi nechce nic mít a že má s jejich aplikací toliko jedinou zkušenost. Nedává tedy smyslu, že by obviněná jako odpůrce návykových látek opakovaně v minulosti odmítla podstoupit při silniční kontrole test na drogy a vědomě (jako profesionální řidička obviněná jistě dobře zná předpisy o provozu na pozemních komunikacích a sankce za jejich porušení) se tak vystavila nejen citelné sankci finanční, nýbrž také sankci zákazu činnosti, která jí nutně znemožňuje výkon její profese, jejímž prostřednictvím si obstarává obživu pro sebe a svou dceru. Na její profesi jí přitom evidentně záleží tak moc, že o uloženém trestu zákazu činnosti svého zaměstnavatele vůbec neinformovala, což v řízení před soudem zdůvodnila tím, že pro rok trvající pracovní neschopnost toho vlastně nebylo třeba, k čemuž jedním dechem dodala,

že kdyby její pracovní neschopnost skončila dříve, jistě by to zaměstnavateli řekla. I toto vysvětlení nese nádech účelovosti a jen přispívá k hodnocení obviněné jako osoby nevěrohodné.

29. Že by byla obviněná užíváním návykových látek takřka nedotčena, budiž vyvráceno i výpovědí zasahujícího policisty [REDAKCE]. Dle jeho tvrzení totiž obviněná poté, co u ní našli sáček s omamnou látkou, přiznala, že „něco“ požila u svého kamaráda na zahradní párty. Tato skutečnost jen dokresluje, že obviněná se užívání návykových látek zjevně nebrání.
30. O důvěryhodnosti osoby obviněné lze pochybovat taktéž na podkladě zprávy o pověsti od Městského úřadu Lišov, dle níž byla obviněná vedena jako podezřelá pro závažné porušení povinnosti pečovat o nezletilou dceru tím, že ji opakovaně nechávala ve společném bytě bez dozoru a nejméně ve třech případech ji nevyzvedla z MŠ Lišov, a dále s ohledem na opis z rejstříku trestů, z něhož plyne, že obviněná byla odsouzena pro přečin krádeže dle § 205 odst. 1 písm. a) a přečin neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku dle § 234 odst. 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody ve výměře 5 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu 12 měsíců.
31. Konečně působí účelově tvrzení obviněné o tom, že hned po aplikaci pervitinu měla záměr zavolat na dispečink a v jízdě již nepokračovat. Jestliže pervitin převzala od své kamarádky na některé z předchozích zastávek a tehdy, jak sama uvedla, pojala záměr aplikovat si jej při přestávce na obratišti, bylo by logické, kdyby svému zaměstnavateli zavolala ještě před samotným požitím pervitinu, vůbec, pokud si na obratišti nejprve zakouřila, což rovněž sama uvedla. Prostor k promyšlení celé situace a k následnému volání na dispečink tedy jistě měla.
32. Skutkový stav, jak shora popsán, byl dle soudu objasněn takovým způsobem, že o něm nejsou důvodné pochybnosti, přičemž tak bylo učiněno v míře umožňující rozhodnout o vině a trestu.
33. Zjišťované protiprávní jednání obviněné lze nepochybně označit jako vysoce společensky škodlivé ve smyslu § 12 odst. 2 trestního zákoníku, kdy jinou reakci než prostřednictvím instrumentů trestního práva si nelze představit. V této souvislosti potřeba uvést, že obviněná ve stavu vylučujícím způsobilost řídila prostředek městské hromadné dopravy, kde je hrozba újem na životě, zdraví či majetku enormní.
34. Po právní stránce nutno jednání obviněné hodnotit jako přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1, 2 písm. b) trestního zákoníku. Obviněná si požitím návykové látky přivodila stav, který vylučoval její způsobilost řídit motorové vozidlo, přičemž se trestného činu dopustila při výkonu svého zaměstnání řidičky městské hromadné dopravy. Zjištěná hladina metamfetaminu v krvi dosahovala hodnoty 357 ng/ml, což dle stanoviska Nejvyššího soudu sp.zn. Tpjn 300/2020 zakládá stav vylučující způsobilost řídit motorové vozidlo.
35. Shora uvedený trestný čin vyžaduje k naplnění subjektivní stránky zavinění ve formě úmyslu, přičemž soud je toho názoru, že obviněná jednala přinejmenším v úmyslu nepřímém, jak jej popisuje § 15 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku, neboť si byla vědoma toho, že může porušit nebo ohrozit zájem chráněný trestním zákoníkem a pro případ, že se tak stane, s tímto byla srozuměna.
36. Při úvaze o druhu a výši trestu soud přihlédl k povaze a závažnosti trestného činu z hlediska významu chráněného zájmu, který byl činem dotčen, ke způsobu jeho provedení a k okolnostem, za kterých byl čin spáchán. Konečně byly zváženy osobní, rodinné a majetkové poměry obviněné.

37. Dle údajů v opise z evidence rejstříku trestů fyzických osob byla obviněná toliko jedenkrát soudně trestána, navíc se na ni v této souvislosti hledí, jako by odsouzena nebyla. Opis z evidence přestupků je bez záznamu, v evidenční kartě obviněné jakožto řidičky je ovšem záznamů v souhrnu deset, přičemž poukázat nutno zejména na již shora zmiňované poslední tři záznamy. Dne 28.3.2019 porušila obviněná ustanovení § 6 odst. 7 písm. a) a § 6 odst. 8 zákona č. 361/2000 Sb., za což jí byla uložena pokuta ve výši 5 000 Kč a dále zákaz činnosti na dobu 6 měsíců. Dne 1.3.2019 porušila obviněná ustanovení § 5 odst. 1 písm. g) a § 6 odst. 7 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., za což jí byla uložena pokuta ve výši 26 000 Kč a dále trest zákazu činnosti ve výměře 12 měsíců. Dne 27.1.2019 porušila obviněná ustanovení § 5 odst. 1 písm. g) a § 6 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., téhož dne jí byl odebrán řidičský průkaz č. [REDAKCE] a následně jí byla uložena sankce ve formě pokuty v částce 25 000 Kč a trest zákazu činnosti ve výměře 12 měsíců.

38. Co se povahy a závažnosti spáchaného trestného činu týče, je namístě přihlédnout zejména k tomu, že obviněná se trestného činu dopustila při výkonu svého zaměstnání řidičky prostředku městské hromadné dopravy. Potencialita způsobení majetkových či nemajetkových újem je zde evidentně značná, neboť v případě nehody mohou utrpět vážná zranění jak pasažéři daného dopravního prostředku, tak pochopitelně chodci či další účastníci silničního provozu. Autobus, který obviněná řídila, je ze své podstaty velkých rozměrů, dle záznamu o kontrole řidiče váží 28 tun. Právě tyto skutečnosti ve spojení s řidičskou minulostí obviněné plynoucí z evidenční karty řidiče vedly soud k uložení jednak trestu odnětí svobody ve výměře 12 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu 30 měsíců, jednak trestu zákazu činnosti ve výměře 48 měsíců spočívajícímu v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu. Za účelem ochrany společnosti je dle názoru soudu namístě obviněné na delší dobu zamezit, aby vykonávala činnost, při níž se projednávaného závadného jednání dopustila.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím soudu podepsaného (§ 248 odst. 1 tr. ř., § 252 tr. ř.), a to ve trojím vyhotovení.

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí (§ 246 odst. 1 tr. ř.).

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel, partner a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný omezen ve svéprávnosti, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho opatrovník a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 tr. ř.).

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 1, 2, 3 tr. ř.).

Odsuzuje-li soud obžalovaného k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a přiznává-li poškozenému alespoň zčásti nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, může poškozený požádat o vyrozměnění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni (§ 228 odst. 4 tr. ř.).

České Budějovice, 15.3.2021

JUDr. Hubert Maxa v.r.
samosoudce